

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

София, 23 януари 1996 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Асен Манов

Членове: Младен Данаилов

Иван Григоров

Милчо Костов

Пенчо Пенев

Станислав Димитров

Александър Арабаджиев

Николай Павлов

Георги Марков

Димитър Гочев

при участието на секретар-протоколита Енита Еникова в закрито заседание, проведено днес, разгледа к.д. №2/96 г., докладвано от съдията Георги Марков.

Делото е образувано на 17 януари 1996 г, по искане на 54 народни представители от 37-о Народно събрание, с искането се оспорва конституционността на чл. 13, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ), обнародван в Изв., бр. 104 от 1951 г. (Изм., ДВ, бр. 82 от 1991 г.) Твърди се, че атакуваната законова разпоредба дава възможност на правителството да определя данъчната оценка на сгради, дворни места и парцели, въз основа на която практически се определя размерът на данък, сгради., който собствениците им следва да заплащат. Поддържа се, че е налице нарушение на чл. 60, ал. 2 и чл. 84, т. 3 от Конституцията, според

които данъците и техният размер могат да се установяват само със закон, но не и с подзаконов акт. Като пример се сочи издаденото въз основа на чл. 13, ал. 2 ЗМДТ Постановление на МС № 254 от 22 декември 1995 г. (ДВ, бр. 114 от 1991 г.), с което практически изпълнителната, а не законодателната власт увеличава размера на данък сгради, които собствениците следва да заплащат между 5 и 25 пъти.

Искането е допустимо. То е направено от субект, който е легитимиран да сезира Конституционния съд - чл. 150, ал. 1 от Конституцията, Искане за установяване на противоконституционност на акт на Народното събрание, което е в правомощията на Конституционния съд - чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията,

Атакуваната разпоредба от ЗМДТ е в сила от 1951 г., т.е. преди влизане в сила на Конституцията, не може да се счита, че същата е отменена по силата на прякото действие на основния закон съгласно § 3, ал. 1 от Преходните и заключителни разпоредби на Конституцията. В ПМС № 254/95 г, Министерският съвет се позовава изрично на чл. 13, ал. 2 ЗМДТ. Практиката на съда в такива случаи приема исканията за допустими.

С оглед на предмета на направеното искане и неговото основание Конституционният съд приема, че като заинтересувани страни по смисъла на чл. 18 ЗКС следва да бъдат конституирани Народното събрание, Министерският съвет, министърът на финансите и Сметната палата.

Въз основа на изложеното и на основание чл. 19, ал. 1 и чл. 18, ал. 2 ЗКС Конституционният съд

ОПРЕДЕЛИ:

Допуска за разглеждане по същество искането на 54 народни представители от 37-о Народно събрание за установяване на

противоконституционност на чл. 13, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси.

Конституира като заинтересувани страни по делото Народното събрание, Министерския съвет, министъра на финансите и Сметната палата, на които да се изпратят преписи от искането и определението, като им се даде възможност в седемдневен срок да представят писмени становища.

Препис от определението да се изпрати и на подателите на искането чрез народния представител Венцеслав Димитров, като им се съобщи за възможността в седем дневен срок да изложат допълнителни съображения.

Председател: Асен Манов